

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

41. In Festo S. Rochi, tripart. In diebus suis placuit Deo & inventus est iustus, & in tempore iracundiæ factus est reconciliatio. Eccli. 44.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

IN FESTO S. ROCHI.

16. Aug. LECT. 40. tripart.

In diebus suis placuit Deo, & in ventus est iustus, & in tempore iracundiæ factus est reconciliatio. Eccl. 44.

PARS I. Deus nos percussit mediatio recipiat.

Dei virga percussit triplicem.

1. Virga potentia. Psal. 2.

2. Mac. 9.

2. Virga sapientia. Levit. 1.

Virga quâ nos percussit Deus, triplex potest distingui. Prima est Ferrea, quâ impij plectuntur: hæc est Virga potentia, quâ a nobis est timenda. Secunda est Amygdalina, florida, & fructifera, hæc est Virga sapientia, quâ boni experiuntur, quâ a nobis est admittenda. Tertia est Aurea, quâ ad bonos & malos extenditur: hæc est Virga clementia ab omnibus amplectenda.

Dicamus ergo primò, Virgam potentia, virgam illam ferream esse de qua: Reges eos in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringes eos. Hæc ad improbos vertitur, quâ irreparabiliter confringuntur, quasi vasa figuli in partes contrita à feriente ferro. Hæc quandoque feriantur initialiter in hac vita, postmodum aternaliter in altera.

Attende in Antiocho intolerabili dolore, fœtore, tristitia percusso: & hoc ei in fine vitæ initium fuit & vita æterni doloris, ad quem præcipiti gressu raptabatur. Frustra igitur orabat sceleratus Dominum, à quo non erat misericordiam confecturus.

Attende & in Pharaone Virgâ potentia, in manu Moysis à Domino depositâ, toties percussus, orat ut amoveatur à se, & Moysen ipsum obsecrat ut precetur pro se, maxime cum primogenitum suum cum aliis vidit hac virga interneccioni datum. Orate Dominum pro me, inquit ipse Moysi & Aaroni. Sed tandem percussit & contexit irreparabiliter, dum in aquis mergitur cum suo exercitu, virgâ aquas divisas reducete. O metuenda divina potentia virga erga impios!

Hæc percussit velut hostis perduelles hostes suos, rebellia duraque corda & insanabiliter percussit, quia conterit. Propterea dicitur: Plaga inimici perenstite, castigationis crudeli, propter multitudinem iniquitatis tua dura facta sunt peccata tua. Quid clamus ad me? Insanabilis est dolor tuus. Insanabilis fra-ctura tua, pessima plaga tua. Propter dura peccata tua feci hæc tibi.

Dicamus secundo, Virgam sapientia, virgam illam esse, de qua illud: Virgam vigilantiem ego video: ubi altera habet lectio: Virgam amygdalinam ego video. Virga sapientia & providentia divina, virga est oculata, ideo recte & Virga vigilans nuncupatur: Nunquam percussit celo ictu, scit ubi cadat, & in bonum ordinat percussorem suam. Virga amygdalina, si pulvillo supponatur, dicitur somnum impedire, aut dormientes excitare. Sic & Virga divina sapientia ad hoc ordinatur, ut somnum nobis excutiat, & vigiles nos reddat. Hæc virga etiam ad justos & probos sese solet vertere, sed in majore eorum bonam, ut vigilantiores eos efficiat. Quis non vi-

der divinis premi flagellis etiam eos qui innocui Job. 9. censentur Job dicebat. Virgam suam amoveat à me. Job 21. Quinimò virgam longè ab impiorum humeris Psal. 72. esse iustum autem dorso imminere conqueitur Hier. 13. ipse: conqueitur & de hoc Pfaltes cum Hieremia Propheta.

Propterea diximus hanc divinæ sapientia & providentia virgam planè admirandam esse, quia nescimus quò vel in quem cadat, & quâ de causa. Scimus quod propter peccata flagella Dei immituntur. Quare tamen potius hic populus affligitur, quâ iste? Cur hic adeo violenter grassatur, & ubi lenè? Cur hæc domus tota inficitur, & pereunt ejus incolæ, & altera vicina planè immunis est & libera? Cur in eadem domo infecta hic evadit, ille occumbit? Cur miles impius peste infectus sanitatem confectus & illam nihilominus intulit in familiam innocuam, ex qua plurimi pereunt? Hæc nimirum est altitudo sapientia divina, & virga ejus, potius in silentio admittenda & adoranda, quam scrutanda; quia inscutabiles via ejus. Hic dicendum: Misericordiam & judicium cantabo tibi Domine, Psal. 100. & intelligam in via immaculata quando venies ad me. Populum Deus punit in millibus septuaginta, & Davidem qui peccarat non tangit pestilentia. Cur ita? Quis consiliarius ejus hac in re fuit, ut plenam edicat rationem? Job percussit contagio, quia dicit: Hæc meum exhorruit uxor mea. Exhorruerunt & servi ejus quasi virum pestilentia tabe confectum; ideo extra civitatem eicitur, ubi in sterquilinio jacet. Quâ ratione id promeruit? Virgam interim hic agnoscat, & adorât divinæ sapientia & providentia, quam orat eum placuisse amoveri à se; aut si ita placuerit, usque ad interneccionem deservire: etiamsi me occiderit, in ipso Job. 19. sperabo.

Dicamus tertio, Virgam clementia illam auream virgam esse, quam in typo tangit Esther ad Regis thronum accedens, dum sic orat: Si invocavi gratiam misericordiam in oculis tuis, da mihi animam pro qua rogo, & populum pro quo obsecro. Hæc est virga quam per potentiam ad se accedentibus extendit Deus: & quia aurea est certe accipienda, amplectenda, osculanda est. Hæc virga, quæ ante percussit censetur, est nunc sanans & blandiens cum solatio: Cum iratus fueris, misericordia recordaberis.

Hanc clementia auream virgam extendit, dum Sancti interveniunt in flagellis quibus ob peccata nos percussit, & se Mediatores exhibent. Optat verò ipse Mediatores & deprecatores tales ut plaga eorum intercessione cessante, dextram extendant misericordia, & obliviscatur ira.

In diluvio intervenit Noë Præco justitia, & gratiam impetrat pro se & familia sua. Post diluvium, dum offert sacrificium illud acceptabile & spirans odorem suavitatis, arcum suum diversicolorem exhibet ei Dominus in signum clementia, & fœdus cum eo pacificum de diluvio ultra non immittendo. Ideo de eo originaliter scriptum est apud Ecclesiasticum:

Ecol. 44. **Rictum:** In diebus suis placuit Deo, & in tempore iracundia factus est reconciliatio.

In plaga ignis, quam immittere putabat Deus in Sodomam & finitimas civitates, intervenit Abraham ut mediator, representans non esse æquum ut probicum improbis, iusti cum iniustus involvantur vindice hoc incendio; ideoque Dominum saltem propter justos parcere debere civitati illi. Sed quia in Pentapoli vix inventi sunt iusti, impetrat solum pro Loth & familia sua. Quapropter etiam ex hac parte verum est de ipso: *In diebus suis placuit Deo, & inventus est iustus, & in tempore iracundia factus est reconciliatio.*

Exod. 32. In deserto, peccante populo, intervenit Moyses & Aaron. Moyses luctatur cum Domino, & tanquam Mediator dicit: *Obsecro dimitte noxam populo huic, aus dele me de libro quem scripsisti.* Aaron vero in alia quadam plaga delatviente stetit inter mortuos & viventes, & deprecatus est pro populo, & cessavit plaga. Et Moyses læpè etiam plabavit Dominum; *stetit enim in confectione in conspectu ejus, ut averteret iram ejus.* Ergo de utroque rursus verum est: *In diebus suis placuit Deo, & in tempore iracundia factus est reconciliatio.*

Num. 16. Denique dem pestilentia flagellum immisit Dominus in populum, David offert sacrificium, & se ipsum offert Domino punicidum: *Ego sum qui peccavi, isti qui oves sunt quid fecerunt? Veritatur, obsecro, manus tua contra me, & contra domum Patris mei.* Tandem impetravit ut propitiaretur Dominus terræ, & cessaret plaga ab Israël. Ergo & de ipso verum est: *In diebus suis placuit Deo, & in tempore iracundia factus est reconciliatio.*

2. Reg. 14. Hæc quidem ex veteri Testamento, ubi sapienter legitur Deus placatus precibus electorum servorum suorum. Quapropter etiam amicos Job, quibus irascebatur, quis injustè se gesserant erga afflictum servum suum Job, mittit ad ipsum tanquam Mediatorem: *Ite ad servum meum Job, & ipse orabit pro vobis, & suscipiam faciem ejus Job uli.*

PARS II. **In flagello pestilentia datus S. Rochus Mediator.**

AT multò magis in novo Testamento Deus constituit nobis Intercessores & Patronos in flagellis, quorum faciem suscipiat: ad quos monet nos recurrere, ut per eos avertatur torvus ac minax se verusque vultus iræ suæ, vindicæque manus justitiæ. Inter hos in flagello pestilentia speciale nobis Intercessorem & Patronum proponit S. Rochum, dilectissimum sibi servum: ob cujus merita vult nobis misereri & reconciliari, si corde contrito & humilitato cum fiducia accedamus. Hoc enim promissit ei in morte. Hoc est testamentum & fœdus quod pepigit cum eo. Hanc gratiam subveniendia afflictis pestilentia specialiter petit moriens, & impetravit per Angelum, qui promissionem tabulis consignatam ei attulit. Quare sicut de Davide j. c. n. defuncto dicebat Dominus, intuens merita ejus nonquam interemtoritura, *Protegam civitatem istam propter me, & propter David servum meum:* Similiter

& nunc videtur dicere: *Protegam civitatem istam propter me, & propter servum meum Rochum.* Ideo etiam de ipso verissimum esse asserimus: *In diebus suis placuit Deo, & inventus est iustus, & in tempore iracundia factus est reconciliatio.* Sed quid est, in diebus suis placuit Deo? Audi particularius.

Primo quidem, in diebus infantia suæ, & ex utero placuit Deo, quia placuit ei ipsum segregare ex utero matris suæ in servum specialem, & crucis signaculo eum consignare, tanquam strenuum sub vexillo suo militem.

Secundo, in diebus pueritia suæ Deo placuit, quia ex tunc prælagia quædam futuræ sanctitatis in ipso Deus monstravit, & jecit fundamina ablenentia & pietatis; dum scilicet à lacte bis in hebdomada abstineret spiritus quodam pio institutu; ita ut de ipso & illud dicit potuerit à Domino: *Ecco puer meus quem elegi, complacuit sibi in illa anima mea, suscipiam eum, posui super eum spiritum meum.*

Tertio, in diebus adolescentia suæ placuit Deo, non carni, non mundo, non enim secutus est concupiscentias sæculi, aut carnis, sed separans se ab omni levitate & illecebris, catinem domabat cilio, austeritate, jejuniis. Sciebat quod pioni sunt sensus hominis in malum ab adolescentia, nisi fixum eis injiciatur, quo reprimi valeant, & rationis rectitudini subijci. Sciebat quod animus qui semel mundi plicas vel colores suscepit, difficulter in Deum reformatur. Sciebat & illud Augustini: *Inter prælia Christianorum, sola dura sunt prælia castitatis, ubi continua est pugna, & rara victoria.* Pugnat ergo fortiter & indefessè, ut hanc victoriam allequeretur, raram quidem, sed in ælyram Florem ætatis, sicut adolescens hujus sæculi, Veneri non devovit sed Christo, omnis sanctimoniam & puritatis Auditori & Altori.

Quarto, in diebus juvenutis & virilitatis suæ placuit Deo, omnia sua in pauperes erogans, ut consilium Altissimi sequeretur: & exinde abijt peregrinus propter Dominum, & ab illo deducendus quocunque placuerit, & per quamcunque viam.

Quia autem inventus est iustus, *deduxit eum Dominus per vias rectas, per vias salutis, per semitas vitæ; per viam contemptus sæculi, per viam compassionis & zeli erga afflictos, per viam afflictionis & tribulationis, per viam patientiæ admirabilis: donec tandem ostendens eum regnum Dei; complevit labores illius, & corona gloriæ coronavit: Operet enim per multas tribulationes introire in regnum Dei.* Atque etiam illud regnum inchoari cœditur in tribulationibus cum patientia toleratis, dicitur Apostolo Jacobo: *Omne gaudium existimate fratres, carissimi, cum in variis incideritis tentationes, sive vexationes, & afflictiones. Tres sunt patientiæ gradus, sustinere patienter, sustinere libenter, sustinere gaudenter.* Qui hunc attingit, jam habet initium regni Dei, quia habet gaudium verum, gaudium quæ pœtæ sunt.

1. S. Rochus Deo placuit in infantia.

2. In pueritia.

3. In adolescentia.

4. In juvenutis & virilitate.

Sap. 10. Acton. 14. Jacob. 1. Gradus patientiæ tres sunt.

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK PADERBORN

quod in Deo est, & de Deo, & propter Deum; propter quem afflictiones tolerantur, tanquam quid bonum, & magnum bonum.

Rochus ergo *inventus est iustus*, prius equidem probatus & severè examinatus per fornacem & ignem tribulationis; *inventus est*, inquam, *rectus & Deo conformis*; *inventus est iustum suum pondus habens* in bilance divinæ æquitatis, in qua unumquemque ponderat in siculo sanctuarii.

S. Rochus vivens, pestiferis inservivit. & curavit.

Et quia *inventus est iustus*, non solum placuit Deo, sed etiam *in tempore iracundia factus est reconciliatio*. Apud Pedemontanos in Aquapendente grassabatur iracundia divina multosque percutiebat per flagellum pestilentia: Ibi peregrinus Rochus ægrorum sese addicens servitio, multos sanavit solo crucis signaculo, à multis quoque pestilentia tabidam plagam avertit sua apud Dominum intercessione, & gratiæ cœlestis impetrato auxilio. Ergo hic verum fuit: *In diebus suis placuit Deo, & inventus est iustus, & in tempore iracundia factus est reconciliatio.*

2. Ulterius transiit per Cæsanam, per Placentiam, & alias Italiæ urbes, ubi idem flagellum immiserat Dominus in populum. Non destitit autem ipse orare pro his populis contagio afflictis, & rursus ægris se offerre ad omne obsequium; ubi & plurimos restituit sanitati, & necdum percussis sua profuit sanitate. Ergo hic rursus verum fuit: *In diebus suis placuit Deo, & inventus est iustus, & in tempore iracundia factus est reconciliatio.*

3. Denique, & Romam visitans. Urbem illam sanctam, tot millium Martyrum sanguine consecratam, tot privilegiis sanctitatis adornatam, stationes summâ obibat devotione & pietatis loca frequentabat magnâ humilitate. Quia hic scopus fuerat peregrinationis suæ; Sanctorum scilicet pignora ibi honorare, & per sanctitatis monumenta sese in Dei amorem magis magisque accendere. Neque verò diu laicit Romanos ejus sanctitas & gratia apud Deum: quare cum ibidem flagellum inundaret pestilentia, & quid alibi præstitisset, fama jam nunciaret, rogatus est ut afflictis opem ferret, & gratiam auxiliandi contagiosis cœlitus sibi concessam, quasi talentum divinum in sudario non ligaret, aut absconderet. Et hic igitur operam suam navavit, ut sublevarentur afflictis contagiosa tabe; & ferventes preces perseveranter pro eis apud Deum impendit. Nec defuit virtute miraculosa multorum sanitati. Nam & inter cæteros asseritur quendam Romanæ Ecclesiæ Cardinalem pestilentia correptum prece sanitati reddidisse, cum ab eo rogatus ea de re fuisset, & ad hunc effectum instanti vocatus, ejus famâ multorum ora per volante. Ergo & ibi verum esse agnoscimus: *In diebus suis placuit Deo, & inventus est iustus, & in tempore iracundia factus est reconciliatio.*

In, & post mortem contraxerunt pestem Patronus.

Hæc quidem in vita ejus. In morte autem, & post mortem, per tabulam Angelico ministerio delatam, quâ asserabatur ejus apud Deum potestas ab lubre-

niendum pestilentia percussis, & manebatur ipsi fidenter ad eum recurrere, notissima facta est toti urbi ejus sanctitas & gratia Populi que non solum Gallia & Italia, sed & nationes universæ ejus ceperunt patrocinium votis exposcere, & Oratoris, Aris, Imaginibus, Sodalitatibus eum honorare. Et maximè à tempore Constantiensis Concilii, ubi evidentissimè patrocinii ejus virtus effulsit, frequentata est & adacta erga eum populorum devotio. Quia & ibi agnitum fuit, & de die in diem magis agnitum, quam verum sit de illo: *In diebus suis placuit Deo, & inventus est iustus, & in tempore iracundia factus est reconciliatio.*

Sic voluit Deus glorificare sanctum suum, non solum in cœlis, per gloriam essentialem, in sui æterna visione æternæque fruitione: sed etiam in terris, per gloriam accidentalem: quæ quotidiè adaugetur per cultum solemnem ei à populis impendunt. Quia enim gloriam despexit à cali, omnemque ejus ambitionem & honorem (ad quem facile poterat pertingere ob generis nobilitatem & opulentiam) & quia de illis voluit cœteri de quibus Apostolus: *Circumierunt in melatu, in pellibus caprinis, egenes, angustii, afflictii, quibus dignus non erat mundus.* Ideo Deus post mortem in remunerationem despicientia illius voluit orbe toto eum honorari, coli, invocari; agnosci que ejus potestatem in morbis contagiosis, in quibus confluens est Mediator & Reconciliator gloriosus.

Heb. 11.

Mons Pellulane, tu quondam fuisti Mons sanctus, Mons luminis & veritatis, Mons Apostolicæ confessionis; quia Sanctos producebas, & vocatos in partem sortis sanctorum in lumine, veritatis assertores, Romanæ que fidei pietatissimos sectatores, qualis omnind fuit hic quem genuisti in æternum benedictus Rochus: At quomodo nunc obscuratum est aurum tuum, aurum veræ sapientia: Quomodo mutatus est color optimus, color sanctimonia & pietatis? *Nemè currebas. Quis te impedivit & fascinavit non obedire veritati? Quis te transformavit de monte luminis in montem caliginis? de monte veritatis, in montem erroris? de monte Apostolicæ confessionis, in montem apostaticæ confessionis? de monte ubi erat tabernaculum Petri, in montem ubi nunc est tabernaculum Diaboli? Respice eos quos tibi olim genuisti, cujusve professionis & respice à via erroris. Vide Rochum, tuo è sinu natum, orbe toto illustrem, & imitare ejus fidem. Ad ejus fuge patrocinium, ut sit tibi in tempore iracundia reconciliatio, non tam contra corporum tabidam pestilentiam, quam contra illa quæ in te modò sita est pestilentia carcedram. Etenim & contrariorum pestem potens est apud Deum ejus intercessio, non minus quam contra pestem corporum.*

Cbclusio.

Thren. 4. Mons pellulane,

Montepellier, Calvini doctri-

na in factus est.

Psalm. 1.

Respice igitur, ô vir sanctissime Roche, populos in afflictione ad te pio affectu recurrentes: Agnosce nos & adjuva agnoscentes quod placueris Domino, quodque ob iustitiam tuam ei placuerit, ut fieres

reconciliatio in tempore iracundia, & glorificaretis in caelo, qui despectus fuistis in hoc seculo. Respice quoque benigno intuitu, nec despicere urbem à qua natus es, doctrinam pravae pestilentia corruptam, sed cordibus popularium tuorum impetra lucem, & gratiam, quã respicient ad fidei unitatem & veritatem. Effice tandem, ut omnes uno ore, una fide, uno corde glorificemus Deum & Patrem Domini nostri Jesu Christi in Ecclesia militante, postea plenius tecum glorificaturi perenni jubilacione in Ecclesia triumphante.

Primò, omnibus diebus vite memineris toto corde servire Jesu Christo, Filio Dei, & spirituum Patri. Huic enim obtemperandum est multò magis quam mihi, Patri carnis tuæ.

Secundò, esto misericors erga inopes, erga orphanos, ut Deus erga te sit misericors.

Tertiò, dispensatore te bonorum meorum constituto, sed ea conditione, ut caveas ne his contra salutem abutaris.

Quartò, opto, ut hospitalia frequens visites, & quoad in te est, agros consolens.

Hæc sunt præcipua monita, seu monumenta, quæ tanquam fundamenta Pater moriturus in corde filii constructi voluit non moritura. Paulò post extremum reddidit spiritum, filio benedicens, & gratiam appiccans. Mater verò præcepta hæc filii animo à Patre insita, firmabat verbu, rigabat lacrymis, fovebat exemplis, ut in simili de matre sua loquitur S. Angustinus in Confess.

Incepit ergo ipse primum exequi præceptum, jam ab adolescentia pietati erga Deum sele addicens, simulque jeuniis, cilicio, vigiliis, humicubatione corpus assilgens, ut sic in spiritu serviret Domino Jesu Christo, immaculatamque corpus & animum illi consecraret. A lubricitate ac illecebris juvenili ætati agnatis semper studuit sele fecerere, sciens quantum his inesset discriminis & criminis. Propterea dicebat Sapiens se ignorare viam viri in adolescentia, quæ vel instar Navis variis jactatur libidinis fluctibus, vel instar Aquilæ per superbiam in sublimes fertur, vel instar Serpentis variis circuitus per terram efficit. Hos omnes circuitus & anfractus viasque in vias evitavit B. Rochus, jam ab ineunte ætate secutus rectas vias, vias vitæ. Nempe ex eo tempore jam cum præducebaris qui

Prov. 30.

Via est, Veritas & Vita, qui & ipsum signarat ab utero & nativitate crucis & signaculo rubro in latere, quasi signo specialis dilectionis & electionis. Solet enim nonnullos ex inclitis suis militibus Christus Dux signare signo suæ militiæ, & jam ab infantia & nativitate electionis illorum indicia non obscura prodere. Quod variis possemus demonstrare exemplis. Sic & nonnulli referunt aliquos Lacedæmones olim solitos nasci cum lancea corpori impressa: & hi quidem Martiales & Heroës censebantur, etiam prælogium securæ virtutis. Non ergo defuit hoc signum militi extimio Rocho, ut ab utero agnosceretur, & ipse mox agnosceret sub quo sibi Duce militandum foret: De ipso quoque traditur, quod cum Mater bis in hebdomada abstineret, illis ipsis diebus non potuisset infantem adduci ut lac fugeret. Hæc sunt sanctitatis rudimenta, quæ sensim crevit crescente ætate: ita ut existimetur tota ejus vita immunis fuisse à peccato mortali. Sic potuit Domino illud occidere: De ventre matris meæ tu es Protector meus, in te cantatio mea semper, tanquam prodigium factus sum multis. Et tu adjutor fortis.

Quil Gazet in vita S. Rochi. P sal. 70.

DE EODEM FESTO.

LECT. 41. Pater meus, & Mater mea dereliquerunt me, Dominus tripart.

PARS I. Quomodo Deus S. Rochum ab adolescentia dixerit. Tob. 4. **T**Obiæ junioris sanctitas originem duxit ab instructione Patris: Docuit eum timere Deum ab infantia. Nec id fatissit, sed cum jam se morti appropinquare cerneret, testamenti loco præclata ei monita reliquit, ut paternæ potius virtutis heredem institueret, quam substantiæ terrenæ. Quapropter eum sic alloquitur: Audi fili mi verba oris mei, & ea in corde tuo quasi fundamentum construe. Inter hæc autem monita, postquam commendasset honorem sepulchri sibi matrique debitum, subdit: Omnibus diebus vite tuæ in mente habeto Deum, & cave ne aliquando consentias peccato, & præ remittas præcepta Domini Dei nostri. Deinde quæ charitatis sunt erga proximum commendans, & charitati erga Deum ea colligas, adjicit: Ex substantia tua fac elemosinam, & noli revertere faciem tuam ab ullo paupere; ita enim fiet, ut ne te avertatur facies Domini. Quomodo poteris ita esto misericors. Si multum fuerit, abundanter tribue, si exiguum fuerit etiam exiguum libenter impertiri stude. Ulterius quæ concernunt munus hominis erga seipsum præscribens, sic admonet: Attende tibi ab omni fornicatione, & præter uxorem tuam, nunquam patiaris crimen scire. Superbiam nunquam in tuo sensu, aut verbo dominari permittas, in ipsa enim initium sumpsit omnis perditio. Denique, hæc ædificationi spirituali hanc coronidem appendit: Omni tempore benedic Deum. Et peccata Deum vias tuas dirigat, & omnia consilia tua in ipso permaneant.

Similia monita & præcepta dedit Pater verè Pater, filio suo B. Rocho, testamenti instar spirituales, dum morti appropinquaret, & Rochus vix duodecimum ætatis annum egressus foret. Construxit autem illa adolescentulus tanquam fundamentum solidum, quod postmodum salignum suum ac verticem in caelos usque erigeret. Nempe à paternis monitis postremo ejus alloquio cordi imicus inscriptis sanctitas Rochi osinguen feliciter duxit. Sed quænam illa fuerunt? Audi ex scriptoribus vite ejus.

Quo præcepta S. Rocho à patre data.

Fili, agebat ipse, cum propediem terminum accepturi futuri mei, quatuor tibi specialiter commendata peropto.